בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ט"ז בתמוז תשס"ב (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ט"ז בתמוז**, **עשו בני ישראל את עגל הזהב** במדבר, 39 יום לאחר קבלת התורה בהר סיני: **"וירא העם כי בושש משה לרדת מן ההר, וייקהל העם על אהרון, ויאמרו אליו קום עשה לנו אלוהים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אליהם אהרון, פרַקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם, בניכם ובנותיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרון. ויקח מידם ויצר אותו בחֶרֶט ויעשהו עגל מסכה, ויאמרו אלה אלוהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרון ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרון ויאמַר – חג לה' מחר. וישכימו ממחרת ויעלו עולות ויגישו שלמים וישב העם לאכול ושתו, ויקומו לצחק."** "ויגיע היום אשר ישוב בו משה אל העם, ויבא השטן אל בני ישראל ויאמר להם: הגידו נא לי איה משה בן עמרם? ויען העם את השטן ויאמר: עלה משה למרום. ויאמר השטן: הן כבר עברה גם השעה הששית אשר יעדה (=קבע) משה לאמור: מקץ ארבעים יום בראשית השעה הששית אשוב אליכם? ולא שמו בני ישראל לב אל דברי השטן ויאמרו לשטות (=לסור) מעליו. ויאמר השטן: ידוע תדעו כי מת משה ולא ישוב עוד אליכם. ויהי כראות השטן כי לא שם העם לב גם לדברים האלה ויקרא אל כל העם לאמור: שאו עיניכם למרום וראיתם כי אמת דיברתי אליכם. וישאו בני ישראל את עיניהם אל השמיים ויראו והנה ענן כבד לנגדם, ובתוך הענן מיטה שחורה ופני משה המת נשקפים ממנה. וארבעים אלף האיש אשר עלו עם בני ישראל ממצרים ('הערב-רב')ושני החרטומים יונוס ויומברוס נקהלו על אהרון ויאמרו אליו: הן לא ישוב עוד משה ועל כן הואל נא ועשית לנו אלוהים אשר ילכו לפנינו. ... ויען אהרון וחור את האנשים לאמור: עוד מעט וירד משה ושב אלינו!

ויהי כאשר לא שמעו לדבריהם ויגער בהם חור לאמור: איכה נואלתם לדבר את הדברים האלה לאמור, עשו לנו אלוהים אחרים. ואתם הן ראיתם את כל הגדולות אשר עשה לנו ה' אלוקינו עד היום הזה וידו לא קצרה, כי אמרתם מת משה ולא ישוב עוד. **התקצר יד ה' אלוקינו העושה לנו גדולות עד אין חקר**, מֵהוליך אותנו במדבר הזה ומהביא אותנו אל המנוחה והנחלה? אַל, אחיי, תדברו עוד כדברים האלה ולא תחטאו לה'! ויקצפו האנשים על חור קצף גדול ויקומו עליו וישחטוהו.

ואחר נגשו אל אהרון ויאמרו אליו:עשה לנו אלוהים! ויאמר אהרון בלבו: אם לא אעשה את בקשתם - וקמו עליי והירגו גם אותי והוסיפו חטאה על חטאתם ולא יאבה ה' סלוח להם. על כן אעשה את אשר בקשו ממני. והיה כאשר יינחמו על מעשיהם הרעים, ושבו אל ה' באמת ובלב שלם וסלח להם, כי חנון ורחום הוא ומרבה לסלוח..."

[שמות ל"ב 1 - 6, \ כל אגדות ישראל: שמות ע"ג]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ט"ז בתמוז תשס"ב (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

<u>חור</u> – בנו של כלֵב בן חצרון, מאשתו אפרת, היא מרים אחות משה ואהרון. במלחמת עמלק עלה חור יחד עם אהרון דודו לראש הגבעה ושניהם תמכו בידיו של משה ("**וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרון וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד...**" [שמות י"ז 12]). חור היה נביא ומראשי הסנהדרין. בנו הוא אורי, אבי בצלאל שעשה את המשכן. על הפסוק: "**ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור**" [שם ל"ה 30], דרשו חז"ל: "מה ראה להזכיר כאן חור? אלא בשעה שביקשו ישראל לעבוד עבודה זרה (בעגל), נתן נפשו על הקדוש-ברוך-הוא ולא הניחן, עמדו עליו והרגוהו. אמר לו הקב"ה: חייך שאני פורע לך... כל בנים היוצאים ממך, אני מגדלם שם טוב בעולם, שנאמר: 'ראו קרא ה' '..."[שמות-רבה מ"ח ג']
[אנציקלופדיה לבית ישראל]

"...**ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל